

LESSON 8

A SICK MAN

The king very unwillingly allowed the prince to visit the city, but he thought it would not do any good trying to stop him now since it would only make him unhappy. On this occasion the prince went with Channa, dressed up as young men from noble families, because he did not want the people to know them.

This time the city was quite different. No more joyous crowds of people hailed the prince, no flags, bunting, flowers and well-dressed people, but simple people doing their daily work to earn a living. A black-smith was sweating and pounding to make knives. The jewelers and goldsmiths were making necklaces, bangles, earrings and rings out of diamonds, gold and silver. The cloth-dyers were dyeing clothes of lovely colour and hanging them up to dry. The bakers were busily baking bread, cakes and sweets and selling them to the customers who ate them still hot. The prince looked at these simple common people. Everyone was very busy, happy and pleased in his work.

သင်ခန်းစာ (၈)

သူနာ တစ်ယောက်

ဘုရင်ကြီးသည် မင်းသားလေး မြို့တွင်းသို့ လှည့်လည် ကြည့်ရှုခြင်းကို ခွင့်မပြုချင်ဘဲလျက် ခွင့်ပြုခဲ့ပါတယ်။ သို့သော်လဲ ထိုအရာသည် မင်းသားလေး မပျော်ရွှင်စေရန်သက်သက်သာဖြစ်ပြီးတော့ ခုအချိန်မှာမင်းသားလေးကို မသွားဖို့ရန် ကြိုးစားခြင်းမဟုတ်ဟု ဘုရင်ကြီးက ထင်မြင်ခဲ့ပါတယ်။ ဒီအခွင့်အရေးမှာလဲ မင်းသားလေးသည် နန်းဝတ်နန်းစားများဝတ်ဆင်ထားသည့် ငယ်ရွယ်သူများ လိုက်ပါလျက် ဆန္ဒနှင့်အတူ ထွက်ခွါခဲ့ပါတယ်။ လူအများက မင်းသားလေးကို မသိစေချင်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီတကြိမ်မှာတော့ မြို့တော်သည် ထူးထူးခြားခြား တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေခဲ့ပါတယ်။ ဝတ်ကောင်း စားကောင်း များကို ဝတ်ဆင်ထားသည့်လူထုကြီး၊ အလံများ ပန်းများဝေ့ရမ်းလျက် မင်းသားလေးကို ခရီးဦးကြိုဆိုနေကြသော ပျော်ရွှင်နေသည့် လူထုကြီးများလဲ မရှိပါ။ သို့သော်လဲ စားဝတ်နေရေး အတွက် နေ့စဉ်ပုံမှန် စီးပွားရှာနေကြသော

ပြည်သူများတော့ရှိနေခဲ့ကြပါတယ်။ ပန်းဘဲသမားတစ်ယောက်သည် စားများပြုလုပ်ဖို့ရန် ထုထောင်းလျက် ချွေးသံရဲရဲရှိနေခဲ့ပါတယ်။ ရွှေပန်းတိမ်သည် ကျောက်မျက်သည်များကလဲ ရွှေ ငွေများကို စိန်များမပါဘဲ လက်စွပ်၊ နားဋ္ဌောင်း၊ လက်ကောက်၊ လည်ဆွဲများပြုလုပ်နေခဲ့ကြပါတယ်။ အဝတ်လျော်သမားများကလဲ လှပသည့် အရောင် များနှင့်၎င်းတို့ကို ခြောက်သွေ့ဖို့ဖွဲ့ရန် ချိတ်ဆွဲလျက် ပြုလုပ်နေခဲ့ကြပါတယ်။ ပေါင်မုန့်ဖုတ်သမားများကလဲ ပေါင်မုန့်များ၊ ကိတ်မုန့်များ၊ အချိုများကိုပြုလုပ်လျက်လည်းကောင်း၊ ယင်းမုန့်များကို ပူပူလေး စားသုံးချင်ကြသော ဈေးဝယ်သူတို့ကိုရောင်းလျက်လည်းကောင်း အလုပ်များနေကြပါတယ်။ မင်းသားလေးသည် ယင်းပုံမှန် လူတန်းစား ပြည်သူလူထုကို ကြည့်ရှုနေခဲ့ပါတယ်။ လူတိုင်းသည် အလုပ်များလျက် သူတို့၏ အလုပ်များ အပေါ်မှာ အားရကျေနပ် ပျော်ရွှင်လျက်ရှိကြပါတယ်။

He also saw a man on the ground, twisting his body, holding his stomach with both hands and drying out in pain at the top of his voice. All over his face and body were purple patches, his eyes were rolling, and he was gasping for breath.

Once again for the second time in his life something made him very sad. At once the prince, being a very kind person, ran forward and carried the man and resting his head on his knee, patted the man and said, “What is wrong with you, what is wrong?” The sick man could not speak but only cry.

“Channa, tell me why this man is like this?” questioned the prince, “What is the matter with his breath? Why does he not talk?”

“O! my prince,” said Channa, “do not hold this man like that. This man is sick. His blood is poisoned. He has plague fever and it is burning all over the body and that is why he is crying loudly without being able to speak.”

မင်းသားလေးသည် ရောဂါဝေဒနာကြောင့် အသံကုန်အော်ဟစ်လျက် လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် သူ၏ ဝမ်းဗိုက်ကို ကိုင်ပြီး တွန့်လိမ့်နေသော လူနာတစ်ယောက်ကိုလဲ မြေကြီးပေါ်တွင်တွေ့မြင်ခဲ့ရပါတယ်။ မျက်နှာနှင့်ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံးကို ရှေးခေတ်မင်းသုံး ခရမ်းရောင်ဝတ်လုံ အဖာအထေး အချုပ်အစပ်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းထားခဲ့ပါတယ်။

သူ၏မျက်လုံးများသည် တွန့်လိမ်နေပြီး သူသည် အသက်ရှူရှိုက်လျက်ရှိနေ ခဲ့ပါတယ်။

တဖန် ဒီဒုတိယအကြိမ်မှာလဲ မင်းသားလေး၏ ဘဝအတွက် တစ်စုံတစ်ရာက သူ့ကို အလွန် ဝမ်းနည်း စေခဲ့ပါတယ်။ မင်းသားလေးသည် အလွန်ကြင်နာသူတစ်ယောက် ချက်ချင်းဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ရှေ့သို့ပြေးပြီး ထိုလူကြီးကို သယ်ဆောင်လာပြီးတော့ သူ၏ ဒူးပေါ်မှာ အနားယူစေလျက် ထိုလူကြီးအား ပုတ်ပြီး “ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ဘာဖြစ် လို့လဲ” ဟု မေးမြန်းခဲ့ပါတယ်။ ထိုလူကြီးသည် ဘာမှမပြောဆိုနိုင်ဘဲ ငိုယိုလျက်သာနေခဲ့ပါတယ်။

“ဆန္ဒ ဒီလူကြီးက ဘာကြောင့် ဒီလိုဖြစ်တယ်ဆိုတာကို ကျွန်ုပ်ကို ပြောပြစမ်းပါ။” လို့ မင်းသားလေးသည် ဆန္ဒကိုမေးခဲ့ပါတယ်။ သူ့အသက်ရှူနေတာက ဘာဖြစ်နေတာလဲ? ဘာကြောင့် သူက စကားမပြောတာလဲ?

“အို မင်းသားလေး အဲဒီလူကြီးကို အဲဒီလို မကိုင်တွယ်ပါနဲ့” လို့ ဆန္ဒကပြောခဲ့ပါတယ်။ ဒီလူကြီး သည် ဖျားနာနေတာဖြစ်တယ်။ သူ၏သွေးများသည် အဆိပ်များဖြစ်တယ်။ သူမှာ ပုလိပ်ရောဂါရှိနေတယ်။ အဲဒီရောဂါက တစ်ကိုယ်လုံးကို လောင်းကျွမ်းစေတယ်။ အဲဒါကြောင့် သူသည် စကားမပြောဆိုနိုင်ဘဲ ကျယ်လောင်စွာ ငိုယို နေတာဖြစ်ပါတယ်။

“But are there any other men like this?” asked the prince.

“Yes, you may be the next, if you hold the man so close as that. Please put him down and do not touch him or the plague will come out of him and go to you. You will become the same as he is.”

“Are there any other bad things, besides this plague, Channa?”

“Yes, my prince, there are hundreds of other sicknesses a painful as this,” replied Channa.

“Can no one help it? Will everyone be sick? Can it happen at any time by surprise?” asked the prince.

“Yes, my dear prince,” said Channa, “Everybody in this would. No one can stop it and it can happen any time. One may fall ill and suffer much.”

The prince was sadder this time and he returned to the palace and began to think.

“သို့သော်လဲ အခြားလူတွေမှာရော ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်သလား” လို့ မင်းသားလေးက မေးခဲ့ပါတယ်။

“ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ မင်းသားလေးဟာ ထိုလူကြီးကို အဲဒီလို နီးနီးကပ်ကပ် ကိုင်တွယ်လျှင် နောက်က သင်ဟာလဲ ဒီရောဂါဖြစ်လာနိုင်တယ်။ ကျေးဇူးပြု၍ ထိုလူကြီးကို ချထားလိုက်ပါ။ သူ့ကို မထိပါနှင့်၊ သင်မင်းသားလေးမှာ ပုလိပ် ရောဂါစွဲကပ်လာပါလိမ့်မယ်။ သူ့ဘာသာသူ ဖြစ်ပါစေ။ သင်မင်းသားလေးလဲ ထိုလူကြီးလိုဘဲ ဖြစ်လာလိမ့်မယ်။”

“ဒီပုလိပ်ရောဂါမှာ အခြား ဆိုးကျိုးတွေရောရှိလား ဆန္ဒ”

“ရှိတာပေါ့ မင်းသားလေး၊ ဒီရောဂါကြောင်း အခြား ဖျားနာနေကြသော လူရာပေါင်းများစွာ ရှိကြပါတယ်” လို့ ဆန္ဒမှ ပြန်ပြောခဲ့ပါတယ်။

“အဲဒါကို ကူညီနိုင်တဲ့သူ မရှိဘူးလား” လူတိုင်းဟာ ဖျားနာကြတာဘဲလား? အဲဒါသည် အချိန်တိုင်းမှာ အံ့ဩစွာ ဖြစ်နိုင်တာဘဲလား” ဟု မင်းသားလေးက မေးခဲ့ပါတယ်။

“ကမ္ဘာလောကကြီးထဲမှာရှိကြတဲ့ လူသားတိုင်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ချစ်လှစွာသော မင်းသားလေး” လို့ ဆန္ဒက ပြောခဲ့ပါတယ်။ ဘယ်သူမှ မထိန်းချုပ်နိုင်ပါဘူး။ ထိုရောဂါသည် အချိန်မရွေး ဖြစ်လာနိုင်ပါတယ်။ လူတိုင်းသည် ဖျားနာပြီး များစွာဆင်းရဲဒုက္ခရောက်နိုင်ကြပါတယ်။”

မင်းသားလေးသည် ဒီတစ်ကြိမ်မှာတော့ ဝမ်းနည်းသူဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ မင်းသားလေးသည် နန်းတော်သို့ ပြန်လာခဲ့ပြီး စဉ်းစားဖို့ စတင်ခဲ့ပါတော့တယ်။